

i Øjeblikket ligger overfor Tyskland, hvor vi har mødt en saadan Imødekommen, at vi praktisk talt ikke kan nævne noget Ønske, som vi ikke har faaet opfyldt —, maa det ogsaa være vor Pligt overfor dette Land at give fuldstændig fri Indførsel hertil af tyske Varer.“

Det er blot et Par enkelte Uddrag af den højtærede Landbrugsministers Tale for at vise, hvad der er hans Opfattelse af aktiv Handelspolitik og efter de Udtalelser, der nu er faldet fra den højtærede Statsminister, ogsaa hans Opfattelse af Begrebet aktiv Handelspolitik, og jeg formoder dermed af, hvad der skal forstås ved en for alle Erhverv betryggende Erhvervs politik. Forholdet er altsaa dette, at naar den højtærede Statsminister siger god for den højtærede Landbrugsministers handelspolitiske Synsmaader, annullerer han dermed Dagsordenen af 19. Oktober, annullerer Kontrakten med de Konservative, for saa vidt dens erhvervspolitiske Side angaar, saa vist som det var en væsentlig Forudsætning fra konservativ Side, at den erhvervspolitiske Side af denne Dagsorden blev forstået i konservativ Aand og ikke som en kras agrarisk frihandlerisk Politik.

Altsaa, politisk er Forholdet det, at den Dagsorden, som de Konservative har troet var en konservativ Terrænvinding, en konservativ Sejr, et Grundlag, hvorpaa der for Fremtiden skulde skabes Ro og Tryghed i vore erhvervspolitiske Forhold og i hele vort Samfund, denne Dagsorden er nu gjort illusorisk, annulleret for det erhvervspolitiske Omraades Vedkommende. Det betyder det forefaldne politisk. Endskønt Statsministeren ikke kunde være i Tvivl om, hvad der var Meningen fra de Konservatives Side, da de stillede denne Dagsorden, bliver de dog desavoueret. Sagsligt betyder det simpelt hen, at den højtærede Statsminister accepterer den krassest mulige selviske agrariske Frihandels politik, og dermed, at han billiger, at der vedblivende, som der er blevet gjort i de sidst forløbne to Aar, drives Hasardspil med Byerhvervenes Interesser. Det er dette Resultat, som det efter min Mening har haft stor Interesse at faa ud af denne Drøftelse af min Dagsorden. Det er den Klarhed, som den har tilsigtet at tilvejebringe, og denne Klarhed er altsaa nu naaet.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke ønsker at være med til Tilvejebringelsen af denne Klarhed, at han lige-

som Erhvervs partiet ønsker at holde Spørgsmaalet hen i saa stort Tasmørke og Taage, som det paa nogen Maade er muligt. Men jeg tror ikke, at det er saa meget af saglige erhvervs politiske Grunde, af Hensyn til, at dette Agrarministerium tilsidesætter Byinteresserne, som det er af Hensyn til det ærede Medlems egne Agrarvælgere, den store Husmandsstand, der er Hovedbestanddelen af det radikale Vælgerkorps. Jeg har et levende Indtryk af, at man nu fra Venstres Side lægger op til en Valgsituation, hvor Venstre vil ride frem paa det gamle Manchester-Udgangsøg fra Midten af forrige Aarhundrede. At det ærede Medlem Hr. Rode paa de radikale Husmænds Vegne vil ride op ved Siden af Venstre, det undrer mig ikke, og det har jeg længe ventet kunde ske; men det, som jeg tror der trænges til Klarhed over, er, om de Konservative mener, det er fordelagtigt vedblivende at slaa Følge i dette Kavalleriregiment.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i Haderslev har erklæret, at de Konservative er stærke: Vi er stærke, vi har gravet os ned og er rede til Fremstød. Ja, det er udmærket til Tider at være gravet ned; men det er meget beklageligt, hvis Resultatet af, at man har gravet sig ned, bliver det, at just som man staar i Begreb med at skulle ile til Fremstød, saa bliver man overvældet af den ene kvælende Gassky efter den anden. Først af det ærede Medlem Hr. Pinstrups grønne, kvælende Agrarsky, derefter af det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens taarefremkaldende Sky og endelig af den højtærede Landbrugsministers brændbare, fængende Gasser. Det er maaske en Bekomst, som selv et saa heltmodigt og hårdet Parti som det konservative Folkeparti vil have ondt ved vedblivende at staa imod. Stakkels Yorick! Stakkels Yorick! Der er ikke noget saa tragisk som at være død og tro, man er levende; der er ikke noget saa tragisk som at være nedgravet og tro, at man gaar frem.

Jeg vil haabe, at det maa lykkes de Konservative at føre dette Fremstød. Det er ogsaa det, jeg ønsker at være med til, det konservative selvstændige Fremstød, som jeg tror kan føres; men jeg betvivler, at den bedste Vej dertil er at grave sig ned overfor saadanne Attaquer, som det konservative Folkeparti for Øjeblikket er Genstand for fra Venstres Side.

Allerede det, der foreligger nu, har i